

Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του δικαστηρίου αυτού μεταξύ, αφενός, Ghislain Leclere και Alina Deaconescu και, αφετέρου, Caisse nationale des prestations familiales, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς, αφενός, την ερμηνεία των άρθρων 48 και 51 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρων 39 ΕΚ και 42 ΕΚ), των άρθρων 1, στοιχείο κα', 10α, 73 και 77 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μη μισθωτούς, στους μη μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996 (ΕΕ 1997, L 28, σ. 1), καθώς και του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 33), και, αφετέρου, το κύρος των άρθρων 1, στοιχείο κα', σημείο i, και 10α, καθώς και των παραρτημάτων II και IIa του κανονισμού 1408/71, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό 118/97, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, C. Gulmann και A. La Pergola, προέδρους τμήματος, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet (εισηγητή), P. Jann, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues και C. W. A. Timmermans, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: D. Louterman-Hubeau, προϊσταμένη τμήματος, εξέδωσε στις 31 Μαΐου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Από την εξέταση του πρώτου ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο από το οποίο να μπορεί να τεθεί εν αμφιβόλω το κύρος του άρθρου 1, στοιχείο κα', σημείο i, και του παραρτήματος II του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, καθόσον επιτρέπουν την επιβολή προϋποθέσεως περί κατοικίας για τη χορήγηση των λουξεμβουργιανών επιδομάτων προ του τοκετού και τοκετού.
- 2) Το παράρτημα IIa του κανονισμού 1408/71, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό 118/97, είναι ανίσχυρο καθόσον περιλαμβάνει, στο σημείο θ. Λουξεμβούργου, στοιχείο β', το λουξεμβουργιανό επίδομα μητρότητας.
- 3) Ένα επίδομα όπως το λουξεμβουργιανό επίδομα ανατροφής δεν περιλαμβάνεται στα οικογενειακά επιδόματα τα οποία, βάσει του άρθρου 77 του κανονισμού 1408/71, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό 118/97, πρέπει να καταβάλλονται στους δικαιούχους συντάξεως γήρατος, αναπηρίας, εργατικού ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθένειας, οποιοδήποτε και αν είναι το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου κατοικούν.
- 4) Ο δικαιούχος συντάξεως αναπηρίας δεν μπορεί να αντλήσει από το άρθρο 73 του κανονισμού 1408/71, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό 118/97, δικαίωμα επί οικογενειακών παροχών άλλων πλην των οικογενειακών επιδομάτων που διαλαμβάνονται στο άρθρο 77 του ίδιου κανονισμού.

- 5) Ο δικαιούχος συντάξεως αναπηρίας που κατοικεί εντός κράτους μέλους διάφορου από εκείνο που του καταβάλλει τη σύνταξή του δεν αποτελεί εργαζόμενο υπό την έννοια του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας, και αποκτά τα δικαιώματα που σχετίζονται με την ιδιότητα αυτή μόνον όσον αφορά την προηγούμενη επαγγελματική δραστηριότητά του.

(¹) ΕΕ C 100 της 10.4.1999.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 26ης Οκτωβρίου 2000

στην υπόθεση C-165/99: Δημοκρατία της Αυστρίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«Εκπρόθεσμο της προσφυγής — Απαράδεκτο»)

(2001/C 200/44)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-165/99, Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωπος: H. Dossi, επικουρούμενος από τον δικηγόρο M. Schütte) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Kreuschitz και Δ. Τριανταφύλλου), με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως 1999/779/ΕΚ της Επιτροπής, της 3ης Φεβρουαρίου 1999, περί κρατικής ενισχύσεως της Αυστρίας υπό τη μορφή απαλλαγής από τον φόρο οινοπνευματωδών ποτών του οίνου και άλλων ποτών που έχουν υποστεί ζύμωση, κατά την απευθείας πώληση στον καταναλωτή στον τόπο της παραγωγής (ΕΕ L 305, σ. 27), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. La Pergola, πρόεδρο τμήματος, M. Wathelet (εισηγητή), P. Jann, L. Sevón και C. W. A. Timmermans, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 26 Οκτωβρίου 2000 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 226 της 7.8.1999.